

ad III. A. 9 a. Som bevilget for Finantsaaret 1882—83, (10. a.)

ad III. A. 9 b. Som i Anmærkingen til den tilsvarende Konto i Finantslovsforslaget for 1882—83 nærmere udviklet, ere Udgifterne til Trykningen m. v. af Beretningen om Stutterikommissionens Virksomhed i de senere Aar stegne betydeligt, hvilket har bevirket, at det tidligere under denne Konto bevilgede Beløb ikke viste sig tilstrækkeligt. Ved Finantsloven for 1882—83 blev Kontoen derfor forhøjet med 1,700 Kr., hvoraf 1,400 Kr. beregnes som Merudgif ved Beretningens Trykning m. v., der i det Hele antoges at ville udtræde 1,900 Kr.

Trykningen af Beretningen for Aaret 1881 har imidlertid kostet 2,024 Kr. 27 Ø., og efter hvad Stutterikommissionen har oplyst, maa Beretningen, der i 1881 udgjorde 351 Sider mod 161 i 1876, antages fremdeles at ville stige i Omfang, idet Dannelsen af flere Landboforeninger og Afholdelsen af de af de forenede Landboforeninger iværksatte Fælleskur i Forbindelse med en mere fyldestgørende og oplysende Behandling naturligen medfører, at Stofmængden forøges.

Kommissionen har derfor andraget paa, at der til Omkostningerne ved Trykningen af bemeldte Beretning, af hvilken Exemplarer omdeles til Landboforeningerne, maatte søges bevilget ialt 2,500 Kr., hvilket man for sit Vedkommende ikke har troet at kunde erklære sig imod. I Genhold heril er Kontoen forhøjet med 600 Kr. til 5,300 Kr.

ad III. A. 9 c. Det under denne Konto ommeldte Forslag fyldes en fra Stutterikommissionen fremkommen Indstilling. I samme fremhæves, at Kommissionen er kommen til Erkjendelse af, at det for at opnaa en fyldestgørende Bedømmelse af de ved de forskellige Stuer konkurrerende Hingstes rette Værd ikke er tilstrækkeligt at underkaste selve Hingstene en Prøve og at undersøge de enkelte i Reglen udsøgte Exemplarer af sammes Afkom, der præsenteres ved Dyrskuerne, men at det vil være nødvendigt at erholde Kjendskab til Hingsternes Afkom i Almindelighed og altsaa at foretage en Undersøgelse af dette paa de Steder, hvor det findes. Saadanne Undersøgelser af Afkommet i Hjemmet har den sjællandske Hingsteskuekommission paa Grund af sit ialtige Medlemsantal set sig istand til at foretage paa de Steder i det sjællandske Distrikt, hvor de bedste af de præmierede Hingste have deres Hjem og Bedøkningssegn, og de herved fremkomne Oplysninger have været af væsentlig Indflydelse med Hensyn til Hingsternes Bedømmelse og Præmiernes Fordeleling. I Sjælland har det derimod ikke været muligt for Hingsteskuekommissionerne at foretage saadanne lokale Undersøgelser, men forsøgsvis er det iaar lykkedes ved Tilflugt fra Landboforeninger og Private at lade en Undersøgelse foretage i Norderseggen ved en veterinærtyndig Mand, Dyrlege Jensen, og Resultatet heraf foreligger i den medfølgende Beretning fra ham. Herved har Stutterikommissionen faaet yderligere Bekræftelse paa Rigtigheden af sin Betragtning om Nødvendigheden af deslige Undersøgelser, ligesom det ogsaa har vist sig, at disse have vundet udelst Anerkjendelse og Interesse hos Befolkningen, og Kommissionen har derfor indtrængende anbefalet, at Undersøgelser foretages i et videre Omfang i de Egne af Landet, hvor Hesteavlens er af Bigtighed. Opgaven skulde være at tilvejebringe fyldestgørende Oplysning om Hingsternes Afbenyttelse, Følhoppernes Beskaffenhed og Alder, Opdrættets Tilstand i de forskellige Aldere, dets Behandling og Alt, hvad der med Hensyn til dets Udvikling og senere Anvendelse (Afhandelse derunder indbefattet) er af Betydning, hvorhos der samtidigt med Undersøgelserne skulde gives Veiledning til Opdrætte, og disses Opmærksomhed henledes paa de Feil, der skjønnes at være begaaede. For at et tilfredsstillende Resultat skal kunne opnaas, vil det være nødvendigt, at Undersøgelserne efterhaanden gennemføres i de for Hesteavlens vigtigste Egne i Landet, og de vilde altsaa komme til at strække sig over et Lidrum af flere Aar, ligesom de ogsaa maa gjentages paa samme Sted med ikke for lang Tids Mellemrum. Udgifterne ere beregnede til 3,000 Kr. aarlig, jaaledes at Halvdelen skulde udgjøre Honoraret til den paagældende Sagtyndige, der foretager Undersøgelsen, og Halvdelen tjene til Dækning af hans Reiseudgifter, idet han nemlig antages at kunne reise i 5 Maaneder med en Bekostning af ca. 10 Kr. om Dagen. For Honoraret skulde han da selvølgelig tillige være pligtig at afgive en udførlig Beretning om Reiserens Udbytte, bevare Forespørgsler i Anledning af Undersøgelserne og lignende. Da man med Stutterikommissionen maa være enig i, at den omhandlede Foranstaltning vil kunne være til væsentlig Nytte for Hesteavlens og derfor bør prøves i ethvert Fald i en Række af 5 à 6 Aar, har man opført et Beløb af 3,000 Kr. til dette Diemed i 1883—84.

ad III. A. 9 d. Som for Finantsaaret 1882—83, jfr. § 19 III. A. 10 c.

Foreslagte Lovforslag m. m.